

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.130/2016/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június 2. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. október 18. napján kihirdetett 41(I.)Kb.518/2016/7. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy az eljárás során felmerült 73.000,- (hetvenháromezer) forint büntügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. október 18. napján kihirdetett 41(I.)Kb.518/2016/7. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntetében (Btk. 301. § (1) bekezdés), ezért 180 napi tétel, napi tételenként 1.400 forint pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 18 havi részletfizetést engedélyezett. Kötelezte az eljárás során felmerült 73.000,- Ft büntügyi költség viselésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette, míg a vádlott bűncselekmény hiányában, védője elsődlegesen bűncselekmény hiányában, másodlagosan bizonyítottság hiányában történő felmentés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1035/2016/1. számú átiratában kiemelte, hogy az elsőbíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, mérlegeléssel megállapított tényállása felülbírálatra alkalmas, indokolási kötelezettségének is kellő terjedelemben eleget tett. Az elsőfokú katonai tanács okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette annak hivatali bűncselekményét. A vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket vizsgálta, a kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma arányban áll az elbírált büntett tárgyi súlyával, míg a napi tételhez rendelt összeg megfelel a vádlott egyéni anyagi teherbíró képességének. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében a bejelentett fellebbezését módosítással tartotta fenn. Hivatkozott arra, hogy ugyan az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, de a terhelő tanúk vallomása nem volt mindenben következetes, azt objektív bizonyíték nem támasztotta alá. Ezért elsődlegesen védence felmentésére, másodlagosan az enyhítő körülmények súlyára figyelemmel pénzbüntetés helyett megrovás intézkedés alkalmazására tett indítványt.

A vádlott az utolsó szó jogán arra hivatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt, nem ütötte, nem rúgta meg a sértettet. Csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. Nem tévedett akkor sem, amikor a Be. 296. § (2) bekezdés b./ pontja alapján **tanú1** tanú vallomását és szembesítési jegyzőkönyvét felolvasással tette a bizonyítás részévé.

Az elsőfokú katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. A vádlott tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Az eljáró katonai tanács a sértett következetes és az érdektelen tanúnak tekintett **tanú2** óvónő egybehangzó vallomásai alapján állapította meg a vádlott bűnösségét. A járőrtárs ismertetett vallomása részben a vádlotti védekezést támasztotta alá, de a bíróság ítélete 3. oldalának utolsó és 4. oldalának első bekezdésében meggyőző indokát adta annak, hogy az objektívnek tekintett **tanú2** tanú vallomásával szemben miért nem fogadta el a vádlott védekezését. Mindezek alapján marasztaló ítéleti tényállást állapított meg ítélete 1. oldal utolsó bekezdésétől a 2. oldal 5. bekezdéséig. Az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás tehát megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott és a védő felmentésre irányuló fellebbezése nem megalapozott.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Megállapítható, hogy a védő és a vádlott fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott. Megállapítható továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács a szükséges és elégséges bizonyítási eljárás lefolytatását követően a logika szabályainak megfelelően értékelte az egyes bizonyítékokat, és megfelelő terjedelemben indokolta az álláspontját. Ezért a vádlottnak és a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a felmentésre irányuló fellebbezése a Be. 351. § (1) bekezdése és a Be. 352. § (3) bekezdése alapján eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekményének jogi minősítése is. Ugyanakkor a fellebbviteli bíróság részben értett egyet az elsőfokú katonai tanács jogi indokolásával.

A Btk. 301. § (1) bekezdése értelmében a hivatalos eljárásban elkövetett bántalmazás büntettét az a hivatalos személy követi el, aki eljárása során mást tetteg bántalmaz. A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet határozza meg a kényszerítő eszközök alkalmazásának feltételeit. Az Rtv. 16. § (1) bekezdése, valamint a BM rendelet 42. § (7) bekezdése szerint a kényszerítőeszközt - köztük a rendőrbotot - nem szabad a támadás, ellenszegülés megszűnése, megtörése után alkalmazni. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott jogszerűen alkalmazta a rendőrbotot a sértett ellenszegülésének megtörése érdekében a bilincselést megelőzően. A tényállásszerű elkövetési magatartást azzal valósította meg, hogy egy alkalommal, kisebb erővel belerúgott a már megbilincselte sértett oldalába. A másodfokú bíróság tehát mellőzi a jogi indokolásból (ítélet 4. oldal

(3) bekezdéséből) az „és tonfával megütötte” megállapítást. Ugyanakkor az elsőfokú katonai tanács helyesen hívta fel a Btk. 459. § (1) bekezdés 11/k. alpontját, amely alapján a vádlott hivatalos személynek minősül.

Az enyhítésre irányuló védői fellebbezés is alaptalan.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket. További enyhítő körülmény a sértetti közrehatás és az időmúlás. Nem tévedett a törvényszék katonai tanácsa, amikor a Btk. 82. § (1)-(2) bekezdés d./ pontja - (3) bekezdés alapján - enyhítő szakasz alkalmazásával - méltányos pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tételek száma a cselekmény tárgyi súlyával arányos, míg a napi tétel összege megfelelően tükrözi a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyait. A kiszabott pénzbüntetés megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat. Minderre figyelemmel az enyhítésre irányuló védői fellebbezés nem vezethetett eredményre.

A másodfokú katonai tanács ugyanakkor nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a tolmács, illetve igazságügyi szakértő működésével kapcsolatban felmerült bűnügyi költséget a vádlottra terhelte. A negatív orvosszakértői vélemény és az eseményeknél nem jelenlévő román anyanyelvű óvónő kihallgatásával kapcsolatban felmerült bűnügyi költség szükségtelenül merült fel. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a Be. 338. § (2) bekezdésének második mondatára figyelemmel megállapította, hogy a Be. 339. § (1) bekezdése alapján a felmerült 73.000 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 2.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2017. június 2.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.

a tanács elnöke